

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXLVII. — Wydana i rozesłana dnia 21. sierpnia 1917.

Treść: M 343. Rozporządzenie. dotyczące obrotu rybami, żyjącymi w słodkich wodach.

343.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami z dnia 16. sierpnia 1917,

dotyczące obrotu rybami, żyjącymi w słodkich wodach.

Na podstawie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307., i postanowień § 3. rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 13. listopada 1916, Dz. u. p. Nr. 383. zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przy sprzedaży przytoczonych poniżej ryb, żyjących w słodkich wodach, pochodzących z Austrii, przez właściciela stawu przy grobli stawowej nie wolno przekraczać następujących cen maksymalnych:

- | | |
|----------------------------------|---------|
| 1. za karpie za 1 q | K 520.— |
| 2. za liny za 1 q | K 520.— |
| 3. za szczupaki za 1 q | K 550.— |

§ 2.

Przy sprzedaży ze zbiornika nie wolno w czasie od 1. sierpnia do 15. grudnia przekraczać następujących cen maksymalnych:

A. Przy sprzedaży w ilościach ponad 50 kg

- | | |
|----------------------------------|---------|
| 1. za karpie za 1 q | K 540.— |
| 2. za liny za 1 q | K 540.— |
| 3. za szczupaki za 1 q | K 570.— |

B. Przy sprzedaży wprost konsumentom w ilościach do 50 kg:

- | | |
|-----------------------------------|--------|
| 1. za karpie za 1 kg | K 5·60 |
| 2. za liny za 1 kg | K 5·60 |
| 3. za szczupaki za 1 kg | K 5·90 |

Od 16. grudnia do kwietnia mają miejsce podwyższenia cen maksymalnych przy sprzedaży ze zbiornika, które wynoszą po 10 K za każdy cały miesiąc, a zatem w drugiej połowie grudnia i w styczniu 10 K, w lutym 20 K, w marcu 30 K, a w kwietniu 40 K za cetnar metryczny. Cena kwietniowa pozostaje następnie w mocy do lipca włącznie.

§ 3.

Dla sprzedaży ryb, oznaczonych w § 1. rodzajów, w ilościach aż do 50 kg przez handlarza w miejscu konsumpcji mają polityczne władze krajowe ustanowić ceny maksymalne, dla których najwyższą granicę w czasie od 1. sierpnia do 15. grudnia ma stanowić dodatek w wysokości 2 K za kilogram do cen, ustanowionych w § 1., a do których w czasie od 16. grudnia do kwietnia, względnie do lipca przychodzą jeszcze dodatki po myśli ostatniego ustępu § 2.

§ 4.

Przy drobnej sprzedaży płotek (w ilościach do 50 kg) w miejscu konsumpcji konsumentom nie wolno przekraczać następujących cen maksymalnych:

A. Jeżeli te ryby przedstawiają odpadki gospodarki stawowej, za kilogram K 2.—

B. Jeżeli one pochodzą z rzek lub jezior, gdzie stanowią przedmiot specjalnego rybołówstwa:

1. za zwyczajne plotki za kilogram . K 3.—

2. za kiełbie, brzanki, barweny i maryny o wadze poszczególniej sztuki ponad $\frac{1}{2}$ kg za kilogram K 4-50.

§ 5.

Urząd dla żywienia ludności może na wniosek politycznej władzy krajowej zezwolić dla poszczególnych obszarów administracyjnych z uwagi na specjalne stosunki na dodatki do cen, ustanowionych w §§ 1., 2. i 4. tego rozporządzenia, za ryby, które będą konsumowane w dotyczącym obszarze administracyjnym lub dostawiane do innych obszarów administracyjnych na miejsce odbioru, wyznaczone przez Urząd dla żywienia ludności.

§ 6.

Narybka karpia, to znaczy sztuk poniżej $\frac{1}{3}$ kg. nie wolno oddawać do konsumpcji.

§ 7.

Każdy posiadacz stawu, który rozporządza odpowiednimi zbiornikami i nie sprzedaje wprost przy grobli stawowej, jest obowiązany przeprowadzić w odpowiednim czasie poków ryb w swych stawach i o wyniku połowu odnośnie do karpia, linów i szczupaków bezzwłocznie donieść politycznej władzy powiatowej, przy podaniu gatunku i ilości uzyskanych ryb.

§ 8.

Urząd dla żywienia ludności może zlecić uprawnionym do rybołówstwa, by stosowną część karpia, linów i szczupaków, uzyskanych ze swych wód rybnych, dostawili pewnym bliżej oznaczonym gminom lub innym wyraźnie nazwanym odbiorcom.

§ 9.

Odbiorca, przydzielony zarządzeniem Urzędu dla żywienia ludności uprawnionym do rybołówstwa, jest obowiązany do odbioru dostarczonych ryb i do zapłaty za nie po cenach ustanowionych w §§ 1. i 2. tego rozporządzenia.

§ 10.

Przesyłki ryb, żyjących w słodkich wodach, do jakiegoś miejsca przeznaczenia, leżącego poza obszarem administracyjnym politycznej władzy krajowej, mogą być tylko wtedy przyjmowane do transportu przez koleje lub przez przedsiębiorstwa żeglugi parowej, jeżeli do dokumentów przewozowych dla każdej przesyłki dodanem jest poświadczenie transportu, wystawione przez polityczną władzę I. instancyi wedle formularza, przepisanego w dodatku.

Dla przesyłek zarządu wojskowego, dla przesyłek z zagranicy cłowej, z Węgier oraz z Bośni i Hercegowiny nie są potrzebne takie poświadczenia transportowe.

§ 11.

Przesyłki ryb, wyeksperymentowane wbrew przepisowi § 10. tego rozporządzenia, mogą być uznane przez polityczną władzę powiatową za przepaść na rzecz zaopatrzenia ludności.

§ 12.

Jeśli uprawniony do rybołówstwa zaniedba połowu ryb i doniesienia o wyniku połowu, przepisanych w § 7., lub jeśli wzbrania się zadośćuczynić wydanemu zleceniu dostarczenia ryb odbiorcy, który mu został przydzielony, to ma władza polityczna I. instancyi — bez ujmy dla następstw karnych, przewidzianych w § 13. — zarządzić przymusowy odbiór i spowodować wysyłkę do przydzielonego odbiorcy.

Karygodność posiadacza rybołówstwa gaśnie, jeżeli przeprowadzenie połowu ryb w odpowiednim czasie stało się dlań wskutek zdarzeń elementarnych lub przez inne niezawinione przeszkody niemożliwym.

§ 13.

Przekroczenia tego rozporządzenia i wydanych na tegoż podstawie przepisów tudzież każde współdziałanie przy udaremnianiu zobowiązań, ustanowionych w tem rozporządzeniu, będą karane przez polityczną władzę I. instancyi, o ile czyn nie podlega surowszej karze, grzywnami do 5000 K lub aresztem do 6 tygodni.

§ 14.

To rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W tym samym dniu traci moc obowiązującą rozporządzenie ministerjalne z dnia 19. października 1916, Dz. u. p. Nr. 365, dotyczące uregulowania obrotu rybami, żyjącymi w słodkich wodach.

Poświadczenie transportowe dla ryb, żyjących w słodkich wodach.

Imię i nazwisko wysyłającego

w (miejsowości) jest uprawniony do przewozu

..... kg (rodzaj towaru)

w czasie od do 191 ..

z (nazwa stacji wysyłki)

do (nazwa stacji przeznaczenia)

(koleją lub parowcem) pod adresem (imię, nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy)

.....
(Miejsce i data wystawienia.)

.....
(Podpis urzędowy.)

To poświadczenie należy trwale przyczepić do dokumentu przewozowego
Dołączenie poświadczenia należy zaznaczyć na dokumencie przewozowym.
Poświadczenie winno być przez stację przeznaczenia ściągnięte.

